

ఉలేన జ్ఞాంకర్త

గడియారం ఏడుగంటలు కొట్టింది. రీడింగురూమ్లో కాండు టేబుల్ చుట్టూ మూడుకుర్చీలమీద ముగ్గురూ కూర్చున్నారు. ముగ్గురూ చదువుకొంటున్నారు. వాళ్ల తలల వైపు ఎలక్ ట్రిక్ బల్బు కాంతి వంతంగా వెలుగుతోంది. దాని చుట్టూ పసరుదోమలు గుంపులు గుంపులుగా మూగి గంతులు వేస్తున్నాయి.

టేబుల్ మీద చెల్లా చెదురుగా పుస్తకాలు పడవేసివున్నాయి.

చదువుతున్న రాము టక్ న చదువు ఆపి “ఒరేయ్ అన్నాయి! గడియారం ఏడుగంటలా, ఎనిమిది గంటలా, కొట్టంది?” నిమ్మదిగా అడిగాడు “ఏడుగంటలేరా” తల త్రకుండానే సమాధానం చెప్పాడు గోపాల్. “ఎనిమిది... నేను లెక్క పెడతే ఏడంటావే? అయితే అర్థ గంటేనా అయింది మనంచదువుకు కూర్చోని గంటన్నరపై అయివుంటుంది. ఎంత నేపటినుండి చదువు తున్నా మంటావు? ఏమిటి?”

“చలికాలం ఆలాగేవుంటుంది లేరా. మనంచదవాల్సిన సబ్బక్సు అన్నీ చదివినా, అర్థగంటకూడా గడవలేదు.

“చూచివస్తాను, టైము ఎంత అయిందో” రాము లేచివెళ్ళబోయాడు. “వెళ్ళొద్దు— ఏడుగంటలే కొట్టింది. నేను లెక్కిపెట్టాను.” అన్నది పత్రిక చదువుకొంటున్న శాంత అక్కయ్య. మరోచేత్తో వెళ్తున్న రామును పట్టుకుంది.

రాము మళ్లా తన సీటుకివచ్చి కూర్చున్నాడు. పుస్తకంలోకి చూడకుండానే యింగ్లీషుపోయమ్ చదువు తున్నాడు.

ఎదురుగావున్న కిటికీలోనుంచి చలిగాలివీస్తోంది. రాములేచివెళ్ళి కిటికీతలుపులు వేసి తిరిగివచ్చి కూర్చున్నాడు. కొద్దినిముషాలు గడిచాయి. “అరేయ్! అన్నాయి చూడా— అంటుంటే” గోపాల్ ని తట్టాడు.

పేటిట్టి నారాయణ లోకమాన్య

అక్కయ్య కోప్పడుతుండేమోనని గోపాల్ తలన్నాతిప్పి చూశ్చేడు. రాముకు కోపంవచ్చి గోపాల్ గడ్డంపుచ్చుకొని తన తైపుకు త్రిప్పాడు.

“ఏమిటా రామూ నువ్వుమరీ మితిమారి పోతున్నావు. నీవు చదవమంటే చదవవు. చదువుతున్న వాణ్ణి చెడగొడ్తావు.” కాస్త కోపంగా అంది శాంత.

“అదికాదక్కా— నా పెన్ తీశాడేమోనని.... స్కూలు నుండి వచ్చి పెట్టెలోపెట్టాను. మళ్ళీ చూస్తే కనపడలేదు. ఏమైనా తీశాడేమో అడుగుదామని.”

“అయినా రాత్రిపూటకలంతో నీకేంపనిరా?”

“రేపుకావాలిగా. రేపుజ్ఞాపక ముంటుందోవుండదో అని! మొన్న అలాగే అయింది. కలంతీసుకున్నాను కదా అనుకున్నాను. తీరా పాఠం

రాసుకుందామని చూస్తేలేదు. అందుకని అడిగాను. అసలు అది ‘చీఫ్’ కలం కూడాకాదు చాలా ఖరీదైయింది”

“చీఫ్ వంటి? నీ మొఖం. ‘చీఫ్’ అనాలి.” సరిదిద్దింది అక్కయ్య.

“ఎవ్వడూ నీవింటేనక్కా. ప్రతిదానికీ వంకలు పెద్దుంటావు?”

“చెప్పండే తప్పలు ఎలాతెలుస్తాయి. ఒకసారిచెప్తే మరోసారి అయినా మాట్లాడేటప్పడు సరిగా మాట్లాడవచ్చు— లేకుంటే అంతా నవ్విపోతారు.”

“శాంతా... శాంతా... ఒక్కసారి యిలావచ్చి వెళ్ళమూ— లోపలినుండి అమ్మకేక.

“ఆ... వస్తున్నా” శాంతలోనికి వెళ్ళింది.

గోపాల్ పుస్తకంమూసి, “నీ కలంసంగతి నాకేం తెలుసురా?”

“అదికాదురా నీవలా చదువు తూంటే, నేను నిన్ను పలకరిస్తుంటే అక్కకు కోపం వస్తుండేమోనని ఆలాచెప్పేశాను.”

“నాకు నిద్రవొస్తోందిరా”— రాము అన్నాడు బిళ్ళుపిచ్చుకొంటూ.

“నాకేం? వెళ్ళివడుకో! అక్కయ్య వస్తుంది; లేవగొట్టి తీసుకవచ్చి చదివిస్తుంది

“చలివేస్తోంది. రేపు చదువుకుంటాను అనిచెప్పేస్తాను”.

“అదిగో గడియారం గంటలు కొట్టుంది... అమ్మవచ్చి... ఎనిమిది అన్నాడు గోపాల్.

“ఇప్పుడు ఎనిమిది గాలయింది? పదిగంటలైనట్లుంది. నాకు నిద్ర

సువీర్! సువ్వాఅ!!

ఉప్పలారి వెంకట శ్రీనివాసరావు (విజయవాడ.)

★ డిలెన్ బ్లాంకెట్ ★

తూలుతోంది... నేను వెళ్ళి పండు కుంటాను”.

“అక్కయ్యతో చెప్పనా” కాస్త పెద్దగా నీక వెయ్య బాయ్యుడు గోపాల్.

“ఉస్...వట్టు — చదువుకుం టా లే”. అంటూపుస్తకం తెరచాడు.

ఒక్కలైను చదివేలోపుగా రెండు సార్లు ముందుకిచూలాడు. ఇకలాభం లేదని పుస్తకంమీదే తలపెట్టి నిద్ర పోయాడు.

గోపాల్ కి నిద్రవస్తున్నా అక్క ఏమంటుదోనన్న భయంకొద్దీ, చదువుతున్నది తెలియకపోయినా, ఏదో

గొంతువిప్పి గొణుగుతునేవున్నాడు. గొణుగుడు కొంత కొంత ఆగి, చదివినది తిరిగి చదవటం, ఒక్కొక్కసారి నిద్రతూలునుంచి తెప్పరిల్లి యింకా న్న బిగ్గరగా చదువుతుండటం జరుగుతోంది.

కాంత వీళ్ల గదిలోకి ప్రవేశించింది. “ఆహా, ఏం చదువురా?” వాడేమోపూర్తిగా నిద్రపోయాడు. నీవేమో నిద్రతో తూలుతున్నావు. ఇక చాల్లే చదువు, లే— పక్కలువేశాను వెళ్ళిపడుకోండి”.

“ఒరేయ్! రాము లేవరా, లే! పక్కమీద పడుకో” అంటూ రాముని మంచంమీద పడుకో బెట్టింది.

ఇద్దర్నీ ఒకేమంచంమీద పడుకోబెట్టి ఒకే పులెన్ బ్లాంకెట్ కప్పి బెడ్ లాంపువేసి, పెద్దలైలు తినివేసి మరో గదిలోకి వెళ్ళింది కాంత.

గోపాల్ కు మెళుకువ వచ్చింది. బ్లాంకెట్ అంతా రాముగాడే కప్పి కున్నాడు. చలివోణికెత్తిస్తోంది. రాముకప్పకున్న బ్లాంకెట్ నెమ్మదిగా చప్పుడు చెయ్యకుండా లాక్కొని తనొక్కడేకప్పకొని, మరో ప్రక్కకు జరిగిపడుకున్నాడు. “వాడికి ప్రాణాల్పిత్తం అంతేకావాలి” అని మనస్సులో అనుకున్నాడు.

లేకుండువాడు ఎన్నిసార్లు తన నిద్రలో తలక్రింద దిండులాగి తన తలక్రింద వేసుకోలేదు? వాడి చలిలో వోణికెత్తిపోవాలి నాకెంత చలినేసిందో అప్పుడు తెలిసివస్తుంది అనుకొన్నాడు.

గోపాల్ కి నిద్రపట్టింది. రాముకు మెలుకువ వచ్చింది. వంటిమీద బ్లాంకెట్ లేదు. తిరిగి అడచనిగా

తీసి ఒక్కడేకప్పుకొని మరొక ప్రక్కగాజరిగి పడుకున్నాడు. మళ్ళీ తీస్తాడేమోనని అనుమానం తగిలి నెమ్మదిగా మంచందిగి, పెద్దమంచముమీదికిపోయి పడుకున్నాడు.

గోపాల్ కు మెలకువవచ్చింది. కప్పుకున్న బ్లాంకెటూలేదు; పక్కమీద రామూలేడు! పెద్దమంచం మీద పడుకున్నాడు. గోపాల్ లేచి వెళ్లి రాముకప్పుకున్న బ్లాంకెట్ తెచ్చి తనుకప్పుకొని నిద్రపోయాడు.

గోపాల్ కళ్ళు తెరిచి చూచాడు తెల్లగా తెల్లవారింది. సూర్యోదయంకూడ అయింది. బ్లాంకెట్ మాత్రం పక్కమీదలేదు.

“ఓరి వెధవాయి ఎన్ని సార్లురా. మళ్ళీ తెచ్చి కప్పుకున్నావా” అనుకొంటూ పెద్దమంచం దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

పెద్ద మంచంమీద వులెన్ బ్లాంకెట్ కప్పుకొని కాళ్ళు ముడుచుకొని పడుకున్నాడు.

“బుద్ధివుండక్కర్లా — నా బ్లాంకెట్ ఎందుకు మళ్ళీలాకొచ్చావు?” అంటూ నెత్తినరెండు మొట్టాడు.

ఇంతలో శాంత ఆగదిలోకి వచ్చింది.

“అరేయ్ గోపాల్. ఏమిట్రా నీఅభూయిత్యమూ, నువ్వు నూ! ఎందుకలాకొట్టావు?”

“చూడక్కా! లేకుంటేను- ఈ రామ్ గాడు ఎన్ని సార్లంటావు; నేను కప్పుకున్న బ్లాంకెట్ లాకొచ్చేదని”.

దుప్పట్లో మనిషి వొళ్ళువిరుపుకొంటూ మరొక ప్రక్కకుతిరిగి ఒత్తిగిలి పండుకున్నాడు.

“రాముకాదురా. మీ బావ గారు. రాత్రి మెయిల్లో వచ్చారు. నేనే నీ బ్లాంకెట్ తీశాను. చూడకుండా అలాకొట్టాచ్చా? తప్పుకదూ?”

“అదికాదక్కా.....”

బావగారులేచి “ప్రాద్దున్నే ఎవర్ని శాంతా కొట్టటం అంటున్నావు?”

“ఆ ఎవరోనండి. మనకు దేనికి? అయినా అడిగారుకాబట్టి చెప్పున్నా—ఓ బావగారు నిద్రపోతుంటే మరిది తెలియక కొట్టబోయాడు. లేదు లేదు కొట్టేశాడు!”

“ఎవరా బావ; ఏమాకథ? బావగారి ప్రశ్న.

“తమరే! యింకెవరు?” శాంత సమాధానం.

“అంటే నాకు అర్థంకాలేదు నీవు చెప్పేది!”

“మిమల్నే — జరిగిందేమిటం ఓ గోపాల్ కప్పుకున్న బ్లాంకెట్ రాముతీసి కప్పుకున్నాడట. బ్లాంకెట్ లోవున్నది రాము అనుకొని గోపాల్ మిమ్మల్ని కొట్టాడు. “మాయింట్లో వున్న వులెన్ బ్లాంకెట్ ఒక్కటే”.

“నన్ను కొట్టాడా?”

“లేదు మొట్టాడు. రాత్రి పయాణం బడలికలో బాగా నిద్రపట్టి మీకేం తెలిసిందిగాదు”.

రాముపరుగునవచ్చి “కాదండీ బావగారు, బావగారుకదా అని పరాచికానికి అలాచేసి వుంటాడు. అంతేనంటారా? “అంటూ ఛంగుఛంగున ఎగురుతూ లోనికి పారిపోయాడు.

అక్కా, బావా ఒకరి మొఖాలు

ఒకరు చూచుకొని ఎందుకోపెదిమలు విప్పకుండా యిద్దరూనవ్వుకున్నారు. ★

నవుంసక తెలం

అంగనరములు బలహీనతచెంది చిన్నబైత తిరిగి యధాప్రకారమై పూర్తి సౌఖ్యమును అనుభవించుటకు 48 ఏండ్లు ప్రఖ్యాతి చెందిన గ్యారంటీ మందు. 1 పీసా రూ 10/-లు. వి. పి. రూ 1-4-0
కొవలసినవారు రూ. 1/4 మందుగా వంశేడి. డా॥ రత్నం నన్ను మెడికల్ హాల్, మలక శేటబిల్డింగ్స్, హైదరాబాదు-దక్కా

ఆరోగ్యముగా మరియు ఉత్సాహంగా ఉండండి

ఈనోస్ ఫ్రూట్ సాల్ట్

ఈ గుణము చిరకాలముండుటకుగాను పీసాలలో అమ్మబడును.

“ఈనోస్” మరియు “ఫ్రూట్ సాల్ట్” అను మాటలు రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్కులు